Savruk Düşümceler

— *sagir* · 16 Şubat 2013

Rüzgârların önünde uçuşan yaprak gibi,
Savruldu hayallerim umutsuzluk çölünde.
Çıktı zıvanasından duygularımın dili
Avare düşlerimden aldım binlerce darbe
İhanetin kılıcı döndü durdu başımda

Neyi aradığımın farkında da değilim.
Aklımı rehin aldı efsaneler bir zaman
Safsatalara boyun eğdirdi felek bana
Sormayın beni bana ben kendimde değilim.

Adresim zaten kayıp o ayrı bir mesele
Bozkır karanlığında yolumu şaşırmışım
Benim artık boş söze kanacak halim mi var
Nedamet vadisinde bendimi taşırmışım
Ne bekliyorsun daha ey aklım kınından çık
Takvimlerin hükmüne nedensiz ram olmuşum.
Hayal uçurtmasını salıverdim göklere
Uykularım firarda düşlerle aram açık.
Bulutlar gözyaşını döksün maviliklere

Ve bir masal anlatsın Zühal'de mukim peri
Yeryüzü sakinleri alkışlasın ardından
Tarihin dehlizinden hafif sesler geliyor
Yer ile yeksan olmuş kavimlerin yurdundan.
Zulme uğramışların ahını heceliyor
Bir annenin ağıdı zamanları deliyor.

Sığındığım limanlar masum değilmiş meğer
Aidiyet davası güdenlere sözüm yok
Âdemoğlu olmanın suyu mu çıktı sanki.
Neye değer vermişsem, neyi sevmişsem eğer,
Her birinden saplandı bağrıma zehirli ok
Sormayın bana sakın bu şiir neyin nesi
Bir isyan fırtınası, ne derseniz deyiniz,

Belkide çok zehirli bir çalının meyvesi
Ve bir ruh bunalımı sayın isterseniz siz

Düşmeye görsün dilden söz incisi bir kere
Uçar gider şu sonsuz mavilikler ardına.
Uzanır maveradan belki çok ötelere
Düşüncelere kilit, akla zincir vuramam

İbrahim SAĞIR-